

Princip der, nemlig at lade det bero paa Mejeribrugets Initiativ og Indstilling, om man vil have tvungen Deltagelse i Forsøgslaboratoriets Smørudstillinger eller ikke. Jeg erkender, det var nærmest af formelle eller principielle Grunde, thi om selve Tingen har der ikke været Strid før. Man har ment, det i og for sig var ønskeligt at faa denne tvungne Deltagelse i Forsøgslaboratoriets Bedømmelser, og jeg kunde ikke tænke mig, der kunde blive Strid om den Ting, men jeg fandt, det var den lige, rette Linie at overlade det til Mejeribrugets Initiativ og Indstilling.

Jeg skulde imidlertid ikke have staaet saa fast paa det Forslag for dette Forholds Vedkommende, hvis der ikke senere var indtruffet noget, som gør, at jeg ikke kan forlade det. Under første Behandling her i Tinget blev der ikke rettet væsentlige Indvendinger mod mit Forslag — læs første Behandling igennem, og De ville se, ligesom de ærede Medlemmer, der deltog i og paahørte første Behandling, ville erindre, at der ikke rejstes stærke Indvendinger mod mit Forslag paa det Punkt; jeg havde derfor ingen Grund til at vente nogen Modstand paa dette Punkt under Sagens videre Behandling. Det, der er indtruffet derefter, er, at der den 25. November i Fjor i Landbrugsministeriet blev holdt et Møde, som jeg gentagne Gange har haft Lejlighed til at berøre. I dette Møde deltog Repræsentanter fra de forskellige Sider, jeg har omtalt, og Resultatet blev bl. a. de to Ændringsforslag, som findes i Betænkningen under Nr. 16 og 19. Disse to Ændringsforslag gaa ud paa, at ligesom Landbrugsministeren efter Lovforslaget er bemyndiget til efter Indstilling fra Organisationerne at paabyde tvungen Deltagelse i Forsøgslaboratoriets Smørudstillinger, saaledes kan han tillige efter den samme Indstilling, hvis den indeholder noget derom, paabyde tvungen Deltagelse i Foreningernes egne lokale Smørudstillinger. Det er altsaa Meningen, at der kan tilvejebringes en Kombination, en Vekselvirkning mellem disse to Udstillingsrækker; og at det vil kunne faa sin store Betydning, hvis vi kunne faa det i en god og rigtig Gænge, er der ingen Tvivl om, idet vi ude omkring ved de lokale Udstillinger kunne finde de svage i Arbejdet og faa dem ind under en nøjere, grundigere og hyppigere Prøvelse

ved Forsøgslaboratoriet fremfor dem, der ikke vise Sygdomstegn ved de lokale Udstillinger, de saakaldte Bøtteudstillinger.

Det er det ene, der er vundet. Det er vundet i Samraad med Repræsentanter fra alle Sider indenfor Mejeribruget her i Landet paa dette Møde den 25. November i Landbrugsministeriet, og jeg drister mig til at sige, at det kunde ikke være faldet et eneste Medlem her i Tinget ind at stille Forslag om, at Ministeren skulde have Beføjelse til at tvinge Mejerierne ind i en Deltagelse i de lokale Smørudstillinger, og atter ere kombinerede med Forsøgslaboratoriets, og naar man læser Mindretallets Forslag under Nr. 17 igennem, ser man ogsaa, at de vare sig kloeligt for at optage nogen Bestemmelse derom i deres Ændringsforslag. Det næste, der blev vundet ved denne Forhandling, og som har skaffet sig Udtryk i Ændringsforslag Nr. 19, er, at Ministeren bemyndiges til efter Regler, der foreligge udarbejdede paa Grundlag af Indstilling fra Mejeribrugets Organisation, at udelukke det Mejeri, der ikke arbejder saaledes, at dets Produkter kunne anerkendes som anvendelige til Eksport. Det er en saa kraftig Forholdsregel, der her er aabnet Plads for, at jeg tvivler meget stærkt paa — jeg gør vel en Forskel mellem dette Punkt og det andet, men jeg tvivler dog stærkt paa —, at man havde dristet sig til her i dette Ting at stille et saadant Forslag, hvis ikke dette Møde havde været holdt, og Forslaget havde foreligget fra min Haand som Resultat af disse Forhandlinger.

Disse to væsentlige Bestemmelser ere vundne ved Forhandling mellem Mejerierne, Landbrugsrets Repræsentanter, de andre Herrer, jeg har nævnt, og Landbrugsministeren samt de paagældende Embedsmænd i Ministeriet. Paa dette Grundlag er der vundet disse to væsentlige Ting, der give Loven en særlig Karakter. De ere vundne under Samraad med Landbrugsrets og Mejeribrugets Mænd. Og saa skulde jeg nu gaa fra det, bryde den Forudsætning, hvorunder den Forhandling er ført, og sige: Jeg tror ikke paa, at den Forhandling i det Møde betød noget! Den førtes selvfølgelig ud fra den Forudsætning, at de vedkommende fremsætte en Indstilling, naar Tiden til at gøre Indstilling er inde. Saa skulde jeg nu sige: Jeg tror ikke paa et Muk af det, vi